

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

РІК XLVIII. Ч. 74. Джерзі Сіті, Н. Дж., п'ятниця, 29-го березня 1940.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

№ 74. Jersey City, N. J., Friday, March 29, 1940.

VOL. XLVIII.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ.

Тел. „Свобода“: ВЕрген 4-0237, — Тел. У. Н. Сомерс: ВЕрген 4-1018, 4-0807.

THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

КОНГРЕС ЗНОВ РОБИТЬСЯ ГОЙНИМ

ВАШИНГТОН. — Конгрес, який на початку цієї сесії обіцявав ощаджувати державні гроші і навіть поробив деякі обтинки в пропонуваній видатках, під кінець тої самої сесії робиться дуже гойним і ухвалює більше грошей на деякі цілі, ніж навіть пропонував уряд, який, як відомо, має марку витратності. Тепер конгрес добавив 50 мільонів для „Сивіліан Консервейшен Корп“, а 17 і пів мільона добавив на „Нешенел Ют Адміністрейшен“.

ТРЕБА ГРОШЕЙ НА БЕЗРОБІТТЯ

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвельт зробився в останніх часах досить поміркованим щодо витрати державних грошей. Тепер конче потрібно нових грошей, від 300 до 500 мільонів доларів, для „Доблю Пі Ей“. В протиннім випадку треба буде з початком липня відправляти близько третину всіх робітників, зайнятих на „Доблю Пі Ей“. Передбачаючи це, президент звернувся до конгресу не з домаганням нових грошей на ту ціль, тільки з інформаціями, що справи стоять зле з „Доблю Пі Ей“ і треба буде відправляти робітників, коли не будуть ухвалені нові гроші. Решту президент лишив конгресові і коли конгрес ухвалить нові гроші — добре; коли ні, то хай перебирає відповідальність за те, що станеться далі.

ТОМАС ДЮІ КРИТИКУЄ „НОВИЙ РОЗДІЛ“

СЕНТ-ЛУІС. — Томас Дюї, кандидат на президента з боку Республіканської Партії, виголосив виборчу промову, в якій знов гостро скритикував теперішню політику уряду. Він сказав, що та політика не є в основі чесна. Вона робить людям обіцянки і ті обіцянки цинічно ламає. Та політика, говорив він, впродовж сімох років нічого не розв'язала. Вона веде край до руїни.

РЕПУБЛІКАНЕЦЬ ПРОТИ ДЮІЯ

ВАШИНГТОН. — Конгресмен Тинкмен з Массачусетс заявив, що Дюї не надається на кандидата Республіканської Партії, бо в нього є такі погляди, які цілком не покриваються з традиційними поглядами цієї партії.

ВУДРІНГ ЗА ПРОДАЖ ЛІТАКІВ

ВАШИНГТОН. — Секретар війни, Вудрінг, зізнався перед конгресовим комітетом військових справ і казав, що це є в інтересі американської армії, щоб дозволено альянтам викупити від Америки 2,100 новобудованих військових літаків, призначених для американської армії. Цей інтерес полягає в тому, що військові літаки ще не є доведені до повної досконалості. Кожний раз придумують нові моделі, які мають то більшу швидкість, то краще маневрування. Старші літаки тратають через те багато на своїй вартості. Беручи під увагу це, що внаслідок закупили літаків для Європи американські фабрики мають змогу розбудувати себе і приспособляються до масової продукції, для американської армії не зашкодить, коли вона ще трохи почекає за своїми літаками і тоді вибудує величезну повітряну армоду, зложену з найкращих і найсучасніших літаків.

НОВІ АРЕШТИ СЕРЕД БАНДИТІВ

НЮ ЙОРК. — Арештовано нового чільного бандита, Франка Галючія, який вславився тим, що в 1923 році в особистій боротьбі з відомим Капоном розрізав останньому обличчя і то так, що йому остався знак на ціле життя. Капонія опісля прозвали „порізаним Алом“. Крім того прокуратура робить дальші енергійні докознення над розкриттям „душогубного синдикату“. Виходить, що той „синдикат“ простягав свої впливи і поза ньюйорський стейт. Він через помилку вбив кількох людей не з тих, що йому були припоручені. Догадуються, що не лише Вільям Пен, музичний продавець, був замордований через помилку, але також бізнесмен з Флорингу, О'Гара. Поліція вже є на слідах, які вказують, що цей „синдикат“ мав зв'язки з бандитом Луканією, що тепер відсиджує 50-літню тюрму.

ПРИХАЛИ ТРИ КОРАБЛІ

НЮ ЙОРК. — До Ню Йорку приїхали з Європи три кораблі і привезли на собі кількості утікачів з Німеччини й Австрії. Ті утікачі кажуть, що відносно в Німеччині тяжко, нема харчів і що не треба виключати там повстання.

ХОЧУТЬ ПРОВІРЮВАТИ ПРОПАГАНДУ

ВАШИНГТОН. — Сенатор Кларк домагається створення конгресового комітету, який досліджував би джерела чужинської пропаганди в Америці, що має на цілі втягнути Америку до війни в Європі, чи Азії. Кларк говорить, що треба подбати, щоб американська суспільність добре знала, звідки пропаганда походить та що має на цілі; а не щоб чекати на розкриття цієї пропаганди 25 років. Кожний має право в Америці в межах закону вести пропаганду, казав Кларк, але також американська суспільність повинна бути добре поінформована про те, додав він.

ЗАЛОГА „ГРАФА СПЕ“ НЕ БУНТУВАЛАСЬ

БУЕНОС АЙРЕС. — Тут викликала прикре вражіння вістка англійської адміраліції, немовби то залога „Графа Спе“ не хотіла їхати ще раз на море, щоб звести боротьбу з англійськими кораблями, і викликала бунт. Бо хоч місцеві симпатії загалом не є по стороні німців, то всім там відомо, що залога поводилася відважно і не було серед неї ні сліду якогонебудь бунту.

СПРАВА МЕШКАНЬ

ОЛБАНІ. — В звіті до губернатора стейтвий департамент мешкань наводить, що в стейті Ню Йорк є сто тисяч родин, які мешкають у домах, що є пониже пристойного рівня. Стейт дотепер подбав, що з того числа 17,000 родин уже дістали краще приміщення, таке, якого вимагає теперішній рівень американського життя. Решта ще далі мешкає по старому.

ПОГИБ „ПЕТРО ВЕЛИКИЙ“

У Мінеаполісі згинув широко в Америці відомий кангур (австралійська звірина, з родини торбанів, із сильним хвостом і задніми ногами), котрого називали Петром Великим. Звісний він був з того, що вбив боксуються і як боксер брав участь у театральних виставах.

Смерть наступила внаслідок випадку на підоймі, в котрім йому придалено хвіст. Властники, думаючи, що рана не є небезпечна, казали йому хвіст забандажувати. Тимчасом у рані розвинулася гангрена, від котрої кангур згинув. Власники оцінюють страту на 5,000 доларів.

НЕ ДАЮТЬ ВИКРУЧУВАТИСЯ ВІД ПОДАТКІВ

Апеляційна рада для асекюрації проти безробіття в Олбані, Ню Йорк, видала вирішення, що робітникам не вільно викручуватися від оплати асекюрації проти безробіття через творення штучних спілок. Рішення видано в одній справі, в котрій власник бізнесу зробив за своїми сімома робітниками угоду спілки. На основі цієї угоди робітники стали його співзасновниками, не вкладаючи капіталу. Робітники дали побирали такі заплати, які побирали досі, хоча відтепер уже не титулом заплати, а титулом своєї спілки. Однак контролю бізнесу осталася в тих самих руках. Рада рішила, що цей плян хитрий, але він не змінює в нічому відношення робітників до підприємця: вони далі лишилися робітниками.

БУНТ ПО ЯПОНСЬКИ

В Японії збунтувалися жінки проти зарядження уряду вживати для однієї основної тканини, званої „суфу“, а не вовни й бавовни.

„Суфу“ це штучний препарат, придуманий японцями, а подібний до рейону.

Бунт проявився тим, що у Токіо зібралися збори жінок і на них розглядали труднощі виконання урядового розпорядку.

КОРОТКИЙ БДЖОЛЯРСЬКИЙ КУРС

Заходами адбертійського університету відбувся від 19-го до 23-го лютого короткий бджолярський курс. Згаданий курс був безплатний і призначений для всіх тих, що інтересуються бджолярством.

ВЕРТАЮТЬ ЗЕМЛЮ ПАНАМ

Еспанський уряд видав 6 березня декрет, яким наказує вернути панам землю, котру попередній уряд відібрав для розділення між селян.

Недавно зорганізований Колонізаційний Інститут мав взяти на себе розділ землі і дозволить селянам оставатись на землі, яку вже дістали, але вони мають платити за неї чинши власникам.

ХТО ГЛАДШЕ БРЕШЕ?

Д-р Доналд Лерд каже, що „кращий лол“ не зовсім правдомовний: мовляв, жінки брешуть гладше, чоловіки роблять це грубо.

ВІД ФОТОГРАФУВАЛИ ЗЛОДІЯ

У канцелярії одного театру в Пілмут, у стейті Масачусетс, відкрито кілька вломів. Нарешті один хитрий робітник театру приладив фотографічний апарат так, щоб відфотографувати вломника. За кілька днів опісля до канцелярії закрався крізь вікно 18-літній Ернест Ліпос. Ледве станув на долівку, як фотографічний апарат зняв з нього світліну. Була вона дуже виразна, і ва якийсь час опісля поліція його арештувала.

ЧВЕРТЬ-МІЛІОНОВА АРМІЯ КАНАДІЙСЬКИХ ЖІНОК

Товариство Добровільної Рестрації Канадійських Жінок у Торонті вже має виготовлений список усіх жінок у Канаді, які зголосилися, що готові в цей чи інший спосіб помагати Канаді при війсьній праці. Зголосилося 250 тисяч жінок-добровольців. Значить, Канада має й чверть-мільонову армію жінок-добровольців, що готові віддати частину своєї праці на те, щоб помогти Канаді вийти переможно з війни.

НОВІ БРИТИЙСЬКІ БАНКНОТИ

ЛОНДОН. — Банк Англії випускає нові банкноти на 1 фунт стерлінгів і 10 шілінгів. Нові банкноти матимуть дешевіший папір і таке буде їх підробляти.

КОРОЛЬ ДАНІІ ХРИСТІАН

не зацікавлює собою людей нині стільки, скільки король Швеції. Він є запалений любитель їзди по льду санями з вітрилами. На світліні він власне пригтовляється до такої їзди по фьорді (заливі) Роскільде.

АМЕРИКАНСЬКИЙ АМБАСАДОР ВІДВІДАЄ УКРАЇНУ

МОСКВА. — Повідомляють з Москви, що американський амбасадор Лоренс А. Стайнгарт вибирається в двотижневу подорож, щоб краще пізнати край, до якого його вислано. Між іншим буде і в Україні й відвідає такі міста як Київ і Одесу.

ВОДНИЙ ШЛЯХ ДЛЯ ЛУЧБИ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ

МОСКВА. — Ведеться гарячкова праця, щоб докінчити канал Дніпро—Буг, що буде водним шляхом, який лучитиме Східню Україну з Західною. Та це робиться головнм на те, щоб можна було краще й скоріше довозити з України до Німеччини сіль, збіжжя, вугіль і т.п.

„ВСІ“ ЗА КОМУНІСТІВ

МОСКВА. — Таке виходить з повідомлення, що його розіслала по світі советська пресова агенція про вибори в Західній Україні. Агенція подає, що 98% голосуючих голосували на виборчу листу, виставлену комуністичною партією.

ПРОТИ ПАПИ

МОСКВА. — „Безбожник“ атакує папу Пія за те, що є „союзником англійсько-французьких імперіалістів і допомагає продовжати війну“.

ВИДНО, ЩО РЕЛІГІЯ ЖИВЕ

МОСКВА. — „Комсомольская Правда“ й інші советські газети зивають до нової безбожницької кампанії. З того, що вони пишуть, виходить, що між молоддю сліди „реакційної, релігійної впливи“. Вони навіть згадують за якогось 17-літнього студента, що під впливом баптистів став „релігійним фанатиком“. Часописи нарікають на вчителів і заряди шкіл, що допускають до того, щоб щось таке могло ще тепер траплятись та що може ще знаходитись в Советах хтось такий, що вірить твердо в „святі писма“.

ПРОТИ НІМЕЧИНІ І СОВЕТІВ

РИМ. — Папа Пії XII знову заговорив про безбожницьку культуру і політику, модерне поганство й ідопоклонство. Хоч не назвав ніякого краю по імені, можна було відразу пізнати, що слова папи були звернені проти Советів і Німеччини.

НАЦІСТИ БЛАГОСЛОВЛЯТЬ ВІЙНУ

БЕРЛІН. — Війна це Богом благословлене діло. Це відвічне джерело відродження людини і народу. Війна потрібна для життя, таксамо, як потрібний є спокій. Війна це вияв того, що є в народі найкраще, бо вона вимагає від людини і нації найбільшої посвятки. Колиб нарід жив у вічному спокої, то затратив би те, що в ньому найкраще, а чоловіки втратили б ті чесноти, що їх так люблять жінки. Таке наговорив д-р Роберт Лей, голова нацистичної організації „Фронт Праці“.

І „ЛЕДІ“ МУСИТЬ ПРАЦЮВАТИ!

БЕРЛІН. — Часопис нацистичної еліти зиває німецькі „дами“, що сидять по салюнах і тратають час на „чайних поговірках“ та танцях, щоб заступили тяжко працюючих жінок і брались до праці. Часопис каже, що німецька жінка є назагал добра, порядна і працююча. Біда тільки є з жінкою з т. зв. „середньої класи“, що пересиджує по каварнях і спортових клубах. Але й вона тому невинна, бо її зле виховано. Оце зле виховання треба тепер направити.

ЗІРВАТИ З СОВЕТАМИ!

ПАРИЖ. — До цього далі зиває французький уряд преса. Але ледви чи до цього прийде. Це певне, що „покішю скінчиться на тім, що з Франції відіде дотеперішній советський амбасадор Суріа, а другий не буде призначений“.

НАТИСК НА НЕВТРАЛЬНИХ

БЕРЛІН. — Німецький урядові кола думають, що альянти хочуть атакувати Німеччину через якийсь неутральний край. Тому і натискують на неутральних, щоб здекларувалися, по чийій стороні. Але виходить, що й Німеччина змагає до того самого, коли наприклад вимагає від Норвегії шораз гостріших мір, звернених проти Англії за те, що та остання постійно порушує норвезьку неутральність.

ВИБУХ НА КОРАБЛІ

ПАРИЖ. — У Танжері, пристані в Марокко, стався вибух на французькому військовому кораблі, при чому згинув сім моряків, а декотро ще бракує. Таке подає французький військовий комунікат, а Італійська пресова агенція каже, що внаслідком вибуху згинув до 100 осіб.

„АЛЬТМАРК“ У НІМЕЦЬКІЙ ПРИСТАНІ

БЕРЛІН. — Німецький торговий корабель „Альтмарк“, що то довозив мушцію і поживу до німецького панцирника „Адмірал Граф Спе“, причалив до німецької пристані в Кіль. Він перебував подорож з Полудневої Америки, при чому стрівнувся на норвезьких водах з англійським військовим кораблем, що забрав з нього 299 британських полонених. Це, як відомо, викликало цілу низку протестів з боку Норвегії, бо британський корабель оперував на норвезькій території.

ВІДБУДОВА І ОБОРОНА

ГЕЛЬСІНКИ. — Фінляндія має новий уряд з прем'єром Рісто Ріті. Уряд заповів, що його головне завдання відбудувати знищений край і підготувати його нову оборону, що казує, що Фінляндія числиться з тим, що небезпека нової війни не минула.

"СВОБОДА" (UKRAINIAN DAILY)

FOUNDED 1894

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письмовий текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед
видачею числа, в котрім оголошується хоча мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

Тел. "Свобода": BErgon 4-0237. — Тел. У. Н. Союз: BErgon 4-1016.
4-0807.

3 Канади належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

За кожен зміну адреси платиться 10 центів.

ТАЙНА РОЗ'ЯСНЮЄТЬСЯ

Заслона, що нею накрили своє недавнє побачення в Берліні диктатор Німеччини й диктатор Мусоліні, починає поволі розсуватися. Коли не можна було підняти намірів Гітлера й Мусоліні з заяв їх газетарів, то пізнати їх тепер можна трохи більше з їх діл.

Найбільше з цих розмов роз'яснив останніми днями італійський диктатор на своїй конференції з мадярським прем'єром. З урядового комунікату, виданого після конференції, виходить виразно, що італійський уряд вважає тепер Балкан чимось, немовби осередком світових подій. Далі видно з заяви, що італійський уряд хоче тепер заховати на Балканах такий стан, який там існує. Під цим треба зрозуміти передовсім, що Італія не хоче на Балканах війни й не хоче ніякої переміни границь.

Що Мусоліні не хоче на Балканах війни, це з його становища зовсім зрозуміле. Війна на Балканах могла б легко розгорітися до того, що й Італія не могла б від неї стояти осторонь. Учаси в війні не хоче в Італії ні нарід, ні королівський двір, ні Ватикан. Зрештою війна може легко стати небезпечною для самої диктатури.

Італія не хоче війни до того, що Мусоліні виразно сказав мадярам, що він не може тепер підтримувати мадярських претензій на зміни границь. Як саме границя має на думці Мусоліні, легко догадатися: певно передовсім румунсько-мадярську границю.

За таку мирову політику та за "статус кво" на Балканах стоїть тепер певно й Німеччина, яка на це італійський комунікат виразно натякає. Така політика йде по лінії її інтересу. Що вона хоче дістати тепер з Бадкану, то певно не війну там з Англією та якоюсь балканською державою, а хліб, нафту, тощо, а це можна дістати лише тоді, як там буде мир. Через те Німеччина старається не допустити до румунсько-російської війни і до румунсько-мадярської війни. Мир на Балканах значить покищо для неї те, що вона має битися з своїми ворогами лише на західному фронті.

Які її наміри на західному фронті, про це можуть іти лише дуже загальні здогади. Хоча Німеччина запевняє, що вона незадовго виступить з величезною офензивою на заході, то цього покищо ще ніхто не бере дуже серйозно, бо, видно, нині вже всі добачують, що з запевненим спокоєм на Балканах Німеччина може видержувати війну дуже довго.

Однак це все лише здогади. Навіть кращі заграничні газетарі бояться сказати, що справа маєтись так, як їм здається. Сказав недавно один з них, Вільям Філіп Симс: „На кожен чутку є інша, що й виразно протриває. Поправді, то мабуть ні один живучий чоловік, від Гітлера й Чеймберлена вгору й долину, не знає, що має статися. Кожний ходить, мацаючи довкола себе напощаки в темноті“.

Микола Голубець.

ЖОВТІ ВОДИ

Історичний роман.

(8)

— Слухаю, а ви приказуйте!

— Не від нині палає в серці

нашого Найяснішого Пана не-

переможне бажання — помі-

ряти сили Речі Посполитої з

ворогами Хреста Святого.

— Слава йому за те буде і

шана від роду в рід! — пере-

бив: Хмельницький.

— Король Його Милість,

звелів мені вселаскавити пере-

казати вам, пане сотнику й у-

сьому Його Королівської Ми-

лости Війську Запорозькому,

що годі далі мовчки дивитися

на поругу нашої віри христі-

янської бісурменами.

— Боротьба з півмісяцем це

свята боротьба, пане канцле-

ре. Не тільки ми, Військо За-

порозьке та ціла Річ Посполита,

пожало живи, що дай

Бже, йеремоги Хреста Свя-

того. Цей світ християн-

ський, усі церкви, всі костели,

всі давони гомоніли радістю

на несть і славу тих, що стану-

либ проти бісурменської по-

тути.

— Про те, що з нами могут-

ня Венецька Республіка, ви

вже знаєте, пане сотнику. А

ось, перед моїм виїздом при-

був до Королів Його Милости

представник Греції й офірував

йому корону Болгарії та 40,

000 озброєних людей, хай би

тільки король виласив їм свого

намісника й обняв провід у

тій святій війні. Франція й

Швеція з нами. Як тільки за-

спокійся в Німеччині, прий-

де нам відтіля допомога. Мол-

даві й Волощина зброяхся, ру-

кагородський патріархяхся, ру-

ка до нас простягає: Рятунку!

— Під Хотиним було вже

видно, пане канцлере, що бі-

сурменська потуга, це колю-

са на глиняних ногах. Тільки...

— Що тільки?

— Нема сьогодні в живих

ОСТОРОЖНО, АЛЕ РОЗСУДНО

Недавно тому один з українських часописів в Америці подав вістку про те, що десь хтось викинув котось з українців з роботи ніби за те, що українці „наїсти“ чи „гітлерівці“. Зпочатку не хотіли ми висказувати в часописі нашої думки про того роду „вісти“. Ми думали, що можливо треба було комусь наїстися „статтю“ з такою вісткою з мотивів партійно-політичних, щоб таким чином „розрахуватися“ з немилим політичним рухом, або певною організацією, чи певними особами. Та тепер довідуємося, що того роду вістка дає притоку говорити про неї навіть на проповідях, і по навіть високим духовним достойникам, у такий спосіб, що з проповіді ясно виходило, що такі речі діються тому, бо недобре вели наш нарід в Америці світські лідери і світські „ліберальні“ газети, до яких, дивним дивом, як виходило, не зачислено соціалістичних газет, а „націоналістичні“. Ось так принаймні зрозуміли це ті люди, що слухали проповіді в українській церкві й про її зміст донесли. Ще й так складається, що в органі православної церкви греко-католицької священник-редактор також це порушує і розпитується про „наїстий“ якихось українських симпатій до „наїстий“, але так, що виглядає, що вістря є звернення проти українських націоналістів, чи їхніх провідників. Це ніби ті останні винні, що „українці“, американські громадяни, не приймають до праці в деяких фабриках амуніції й копальнях вугілля“.

Не хочемо тепер вводити в те, якими мотивами керувались і далі керуються ті, що про ці речі пишуть чи говорять. Припустім, що роблять це в найкращім намірі, у вірі, що тим допомагають українським людям в Америці й українській справі, що остерігають перед тим, яка це була б шкода, колиб хто з українців симпатизував з „наїстий“ чи „гітлеризмом“. Це можна зрозуміти. Зате не можна зрозуміти тактики такого поступовання, яким залякується наших людей тим, чого вони не робили і чим ніколи не були. Для нас, як довго не знаємо фактів, то і такі „вісти“ про „велша“ чи когось там, що викидає українців з роботи, не є ніяким серйозним аргументом. Знаємо, що наших людей не раз викидали з роботи підчас безробіття як „форейнерів“. Такі знайдуться й тепер. Можливо знайдуться особияки, що як „американці“

робитимуть „не-американську“, погану роботу. Між ними можуть бути навіть і звичайні провокатори, що навмисно так будуть поступати, будучи платними агентами чужих держав, щоб таким чином ширити в Америці серед „форейнерів“ недовдоволення та показувати, що в Америці нема справедливості, що тут можна стати на папері громадянином і поносити державні тягарі, платити податки, а в практиці бути представленим на расові чи які інші переслідування з боку тих, що вважають себе ніби справжніми „американцями“.

Знаємо, що такі речі в Америці діються та що з ними бореться відверто цілий американський поступовий світ. Він про ці речі лише і виразно обговорює отих ніби „американців“, що, користаючи з хвилі, ведуть ніби в обороні Америки цілком „не-американську“ діяльність, допускаючи, чийсь от таких учинків, яких мав допуститися якийсь „велш“, що то ніби мав десь комусь з наших людей сказати, щоб „ішли до Гітлера за роботою“.

Колиб щось подібне десь комусь з наших людей дійсно трапилося, то про це треба зараз донести своєму сенаторові чи конгресменові, нашій пресі й нашим організаціям. У таких випадках треба нам зараз справу видвинути як справу публичну і шукати законним способом законної охоро-ни перед такими „велшами“, якщо б вони дозволяли собі ось так „поступати“.

Ми живемо в державі, в якій є порядок і можливість законної охоро-ни і перед такими „американцями“, що поступають у цілком „не-американський“ спосіб. Тому, коли хочемо заповідати, щоб такі випадки були неможливі, то не лякаймо людей тим, що десь комусь сталося, але берімся до справи мужньо, визнаючи тих, яким невинно діється кривда, щоб кривди не дарували, а доходили свого права, бо так поступати є навіть обов'язком доброго громадянина. Боятися можуть тільки ті, що мають за собою нечисті діла. В Америці нема ніякої збірної відповідальності. Це не диктаторська країна, а демократична, правова. Тому ті, що вважають себе демократами, повинні й по демократично думати і не лякати наш загальний, що в Америці хтось практикує такі методи, яких уживають в європейських диктатурах, а проти яких виступає як американський уряд так і американське громадянство.

Ми живемо в державі, в якій є порядок і можливість законної охоро-ни і перед такими „американцями“, що поступають у цілком „не-американський“ спосіб. Тому, коли хочемо заповідати, щоб такі випадки були неможливі, то не лякаймо людей тим, що десь комусь сталося, але берімся до справи мужньо, визнаючи тих, яким невинно діється кривда, щоб кривди не дарували, а доходили свого права, бо так поступати є навіть обов'язком доброго громадянина. Боятися можуть тільки ті, що мають за собою нечисті діла. В Америці нема ніякої збірної відповідальності. Це не диктаторська країна, а демократична, правова. Тому ті, що вважають себе демократами, повинні й по демократично думати і не лякати наш загальний, що в Америці хтось практикує такі методи, яких уживають в європейських диктатурах, а проти яких виступає як американський уряд так і американське громадянство.

Ми живемо в державі, в якій є порядок і можливість законної охоро-ни і перед такими „американцями“, що поступають у цілком „не-американський“ спосіб. Тому, коли хочемо заповідати, щоб такі випадки були неможливі, то не лякаймо людей тим, що десь комусь сталося, але берімся до справи мужньо, визнаючи тих, яким невинно діється кривда, щоб кривди не дарували, а доходили свого права, бо так поступати є навіть обов'язком доброго громадянина. Боятися можуть тільки ті, що мають за собою нечисті діла. В Америці нема ніякої збірної відповідальності. Це не диктаторська країна, а демократична, правова. Тому ті, що вважають себе демократами, повинні й по демократично думати і не лякати наш загальний, що в Америці хтось практикує такі методи, яких уживають в європейських диктатурах, а проти яких виступає як американський уряд так і американське громадянство.

Ми живемо в державі, в якій є порядок і можливість законної охоро-ни і перед такими „американцями“, що поступають у цілком „не-американський“ спосіб. Тому, коли хочемо заповідати, щоб такі випадки були неможливі, то не лякаймо людей тим, що десь комусь сталося, але берімся до справи мужньо, визнаючи тих, яким невинно діється кривда, щоб кривди не дарували, а доходили свого права, бо так поступати є навіть обов'язком доброго громадянина. Боятися можуть тільки ті, що мають за собою нечисті діла. В Америці нема ніякої збірної відповідальності. Це не диктаторська країна, а демократична, правова. Тому ті, що вважають себе демократами, повинні й по демократично думати і не лякати наш загальний, що в Америці хтось практикує такі методи, яких уживають в європейських диктатурах, а проти яких виступає як американський уряд так і американське громадянство.

Ми живемо в державі, в якій є порядок і можливість законної охоро-ни і перед такими „американцями“, що поступають у цілком „не-американський“ спосіб. Тому, коли хочемо заповідати, щоб такі випадки були неможливі, то не лякаймо людей тим, що десь комусь сталося, але берімся до справи мужньо, визнаючи тих, яким невинно діється кривда, щоб кривди не дарували, а доходили свого права, бо так поступати є навіть обов'язком доброго громадянина. Боятися можуть тільки ті, що мають за собою нечисті діла. В Америці нема ніякої збірної відповідальності. Це не диктаторська країна, а демократична, правова. Тому ті, що вважають себе демократами, повинні й по демократично думати і не лякати наш загальний, що в Америці хтось практикує такі методи, яких уживають в європейських диктатурах, а проти яких виступає як американський уряд так і американське громадянство.

Ми живемо в державі, в якій є порядок і можливість законної охоро-ни і перед такими „американцями“, що поступають у цілком „не-американський“ спосіб. Тому, коли хочемо заповідати, щоб такі випадки були неможливі, то не лякаймо людей тим, що десь комусь сталося, але берімся до справи мужньо, визнаючи тих, яким невинно діється кривда, щоб кривди не дарували, а доходили свого права, бо так поступати є навіть обов'язком доброго громадянина. Боятися можуть тільки ті, що мають за собою нечисті діла. В Америці нема ніякої збірної відповідальності. Це не диктаторська країна, а демократична, правова. Тому ті, що вважають себе демократами, повинні й по демократично думати і не лякати наш загальний, що в Америці хтось практикує такі методи, яких уживають в європейських диктатурах, а проти яких виступає як американський уряд так і американське громадянство.

Ми живемо в державі, в якій є порядок і можливість законної охоро-ни і перед такими „американцями“, що поступають у цілком „не-американський“ спосіб. Тому, коли хочемо заповідати, щоб такі випадки були неможливі, то не лякаймо людей тим, що десь комусь сталося, але берімся до справи мужньо, визнаючи тих, яким невинно діється кривда, щоб кривди не дарували, а доходили свого права, бо так поступати є навіть обов'язком доброго громадянина. Боятися можуть тільки ті, що мають за собою нечисті діла. В Америці нема ніякої збірної відповідальності. Це не диктаторська країна, а демократична, правова. Тому ті, що вважають себе демократами, повинні й по демократично думати і не лякати наш загальний, що в Америці хтось практикує такі методи, яких уживають в європейських диктатурах, а проти яких виступає як американський уряд так і американське громадянство.

Ми живемо в державі, в якій є порядок і можливість законної охоро-ни і перед такими „американцями“, що поступають у цілком „не-американський“ спосіб. Тому, коли хочемо заповідати, щоб такі випадки були неможливі, то не лякаймо людей тим, що десь комусь сталося, але берімся до справи мужньо, визнаючи тих, яким невинно діється кривда, щоб кривди не дарували, а доходили свого права, бо так поступати є навіть обов'язком доброго громадянина. Боятися можуть тільки ті, що мають за собою нечисті діла. В Америці нема ніякої збірної відповідальності. Це не диктаторська країна, а демократична, правова. Тому ті, що вважають себе демократами, повинні й по демократично думати і не лякати наш загальний, що в Америці хтось практикує такі методи, яких уживають в європейських диктатурах, а проти яких виступає як американський уряд так і американське громадянство.

Ми живемо в державі, в якій є порядок і можливість законної охоро-ни і перед такими „американцями“, що поступають у цілком „не-американський“ спосіб. Тому, коли хочемо заповідати, щоб такі випадки були неможливі, то не лякаймо людей тим, що десь комусь сталося, але берімся до справи мужньо, визнаючи тих, яким невинно діється кривда, щоб кривди не дарували, а доходили свого права, бо так поступати є навіть обов'язком доброго громадянина. Боятися можуть тільки ті, що мають за собою нечисті діла. В Америці нема ніякої збірної відповідальності. Це не диктаторська країна, а демократична, правова. Тому ті, що вважають себе демократами, повинні й по демократично думати і не лякати наш загальний, що в Америці хтось практикує такі методи, яких уживають в європейських диктатурах, а проти яких виступає як американський уряд так і американське громадянство.

Ми живемо в державі, в якій є порядок і можливість законної охоро-ни і перед такими „американцями“, що поступають у цілком „не-американський“ спосіб. Тому, коли хочемо заповідати, щоб такі випадки були неможливі, то не лякаймо людей тим, що десь комусь сталося, але берімся до справи мужньо, визнаючи тих, яким невинно діється кривда, щоб кривди не дарували, а доходили свого права, бо так поступати є навіть обов'язком доброго громадянина. Боятися можуть тільки ті, що мають за собою нечисті діла. В Америці нема ніякої збірної відповідальності. Це не диктаторська країна, а демократична, правова. Тому ті, що вважають себе демократами, повинні й по демократично думати і не лякати наш загальний, що в Америці хтось практикує такі методи, яких уживають в європейських диктатурах, а проти яких виступає як американський уряд так і американське громадянство.

Ми живемо в державі, в якій є порядок і можливість законної охоро-ни і перед такими „американцями“, що поступають у цілком „не-американський“ спосіб. Тому, коли хочемо заповідати, щоб такі випадки були неможливі, то не лякаймо людей тим, що десь комусь сталося, але берімся до справи мужньо, визнаючи тих, яким невинно діється кривда, щоб кривди не дарували, а доходили свого права, бо так поступати є навіть обов'язком доброго громадянина. Боятися можуть тільки ті, що мають за собою нечисті діла. В Америці нема ніякої збірної відповідальності. Це не диктаторська країна, а демократична, правова. Тому ті, що вважають себе демократами, повинні й по демократично думати і не лякати наш загальний, що в Америці хтось практикує такі методи, яких уживають в європейських диктатурах, а проти яких виступає як американський уряд так і американське громадянство.

Ми живемо в державі, в якій є порядок і можливість законної охоро-ни і перед такими „американцями“, що поступають у цілком „не-американський“ спосіб. Тому, коли хочемо заповідати, щоб такі випадки були неможливі, то не лякаймо людей тим, що десь комусь сталося, але берімся до справи мужньо, визнаючи тих, яким невинно діється кривда, щоб кривди не дарували, а доходили свого права, бо так поступати є навіть обов'язком доброго громадянина. Боятися можуть тільки ті, що мають за собою нечисті діла. В Америці нема ніякої збірної відповідальності. Це не диктаторська країна, а демократична, правова. Тому ті, що вважають себе демократами, повинні й по демократично думати і не лякати наш загальний, що в Америці хтось практикує такі методи, яких уживають в європейських диктатурах, а проти яких виступає як американський уряд так і американське громадянство.

Ми живемо в державі, в якій є порядок і можливість законної охоро-ни і перед такими „американцями“, що поступають у цілком „не-американський“ спосіб. Тому, коли хочемо заповідати, щоб такі випадки були неможливі, то не лякаймо людей тим, що десь комусь сталося, але берімся до справи мужньо, визнаючи тих, яким невинно діється кривда, щоб кривди не дарували, а доходили свого права, бо так поступати є навіть обов'язком доброго громадянина. Боятися можуть тільки ті, що мають за собою нечисті діла. В Америці нема ніякої збірної відповідальності. Це не диктаторська країна, а демократична, правова. Тому ті, що вважають себе демократами, повинні й по демократично думати і не лякати наш загальний, що в Америці хтось практикує такі методи, яких уживають в європейських диктатурах, а проти яких виступає як американський уряд так і американське громадянство.

Ми живемо в державі, в якій є порядок і можливість законної охоро-ни і перед такими „американцями“, що поступають у цілком „не-американський“ спосіб. Тому, коли хочемо заповідати, щоб такі випадки були неможливі, то не лякаймо людей тим, що десь комусь сталося, але берімся до справи мужньо, визнаючи тих, яким невинно діється кривда, щоб кривди не дарували, а доходили свого права, бо так поступати є навіть обов'язком доброго громадянина. Боятися можуть тільки ті, що мають за собою нечисті діла. В Америці нема ніякої збірної відповідальності. Це не диктаторська країна, а демократична, правова. Тому ті, що вважають себе демократами, повинні й по демократично думати і не лякати наш загальний, що в Америці хтось практикує такі методи, яких уживають в європейських диктатурах, а проти яких виступає як американський уряд так і американське громадянство.

Ми живемо в державі, в якій є порядок і можливість законної охоро-ни і перед такими „американцями“, що поступають у цілком „не-американський“ спосіб. Тому, коли хочемо заповідати, щоб такі випадки були неможливі, то не лякаймо людей тим, що десь комусь сталося, але берімся до справи мужньо, визнаючи тих, яким невинно діється кривда, щоб кривди не дарували, а доходили свого права, бо так поступати є навіть обов'язком доброго громадянина. Боятися можуть тільки ті, що мають за собою нечисті діла. В Америці нема ніякої збірної відповідальності. Це не диктаторська країна, а демократична, правова. Тому ті, що вважають себе демократами, повинні й по демократично думати і не лякати наш загальний, що в Америці хтось практикує такі методи, яких уживають в європейських диктатурах, а проти яких виступає як американський уряд так і американське громадянство.

Ми живемо в державі, в якій є порядок і можливість законної охоро-ни і перед такими „американцями“, що поступають у цілком „не-американський“ спосіб. Тому, коли хочемо заповідати, щоб такі випадки були неможливі, то не лякаймо людей тим, що десь комусь сталося, але берімся до справи мужньо, визнаючи тих, яким невинно діється кривда, щоб кривди не дарували, а доходили свого права, бо так поступати є навіть обов'язком доброго громадянина. Боятися можуть тільки ті, що мають за собою нечисті діла. В Америці нема ніякої збірної відповідальності. Це не диктаторська країна, а демократична, правова. Тому ті, що вважають себе демократами, повинні й по демократично думати і не лякати наш загальний, що в Америці хтось практикує такі методи, яких уживають в європейських диктатурах, а проти яких виступає як американський уряд так і американське громадянство.

Ми живемо в державі, в якій є порядок і можливість законної охоро-ни і перед такими „американцями“, що поступають у цілком „не-американський“ спосіб. Тому, коли хочемо заповідати, щоб такі випадки були неможливі, то не лякаймо людей тим, що десь комусь сталося, але берімся до справи мужньо, визнаючи тих, яким невинно діється кривда, щоб кривди не дарували, а доходили свого права, бо так поступати є навіть обов'язком доброго громадянина. Боятися можуть тільки ті, що мають за собою нечисті діла. В Америці нема ніякої збірної відповідальності. Це не диктаторська країна, а демократична, правова. Тому ті, що вважають себе демократами, повинні й по демократично думати і не лякати наш загальний, що в Америці хтось практикує такі методи, яких уживають в європейських диктатурах, а проти яких виступає як американський уряд так і американське громадянство.

Ми живемо в державі, в якій є порядок і можливість законної охоро-ни і перед такими „американцями“, що поступають у цілком „не-американський“ спосіб. Тому, коли хочемо заповідати, щоб такі випадки були неможливі, то не лякаймо людей тим, що десь комусь сталося, але берімся до справи мужньо, визнаючи тих, яким невинно діється кривда, щоб кривди не дарували, а доходили свого права, бо так поступати є навіть обов'язком доброго громадянина. Боятися можуть тільки ті, що мають за собою нечисті діла. В Америці нема ніякої збірної відповідальності. Це не диктаторська країна, а демократична, правова. Тому ті, що вважають себе демократами, повинні й по демократично думати і не лякати наш загальний, що в Америці хтось практикує такі методи, яких уживають в європейських диктатурах, а проти яких виступає як американський уряд так і американське громадянство.

Ми живемо в державі, в якій є порядок і можливість законної охоро-ни і перед такими „американцями“, що поступають у цілком „не-американський“ спосіб. Тому, коли хочемо заповідати, щоб такі випадки були неможливі, то не лякаймо людей тим, що десь комусь сталося, але берімся до справи мужньо, визнаючи тих, яким невинно діється кривда, щоб кривди не дарували, а доходили свого права, бо так поступати є навіть обов'язком доброго громадянина. Боятися можуть тільки ті, що мають за собою нечисті діла. В Америці нема ніякої збірної відповідальності. Це не диктаторська країна, а демократична, правова. Тому ті, що вважають себе демократами, повинні й по демократично думати і не лякати наш загальний, що в Америці хтось практикує такі методи, яких уживають в європейських диктатурах, а проти яких виступає як американський уряд так і американське громадянство.

Ми живемо в державі, в якій є порядок і можливість законної охоро-ни і перед такими „американцями“, що поступають у цілком „не-американський“ спосіб. Тому, коли хочемо заповідати, щоб такі випадки були неможливі, то не лякаймо людей тим, що десь комусь сталося, але берімся до справи мужньо, визнаючи тих, яким невинно діється кривда, щоб кривди не дарували, а доходили свого права, бо так поступати є навіть обов'язком доброго громадянина. Боятися можуть тільки ті, що мають за собою нечисті діла. В Америці нема ніякої збірної відповідальності. Це не диктаторська країна, а демократична, правова. Тому ті, що вважають себе демократами, повинні й по демократично думати і не лякати наш загальний, що в Америці хтось практикує такі методи, яких уживають в європейських диктатурах, а проти яких виступає як американський уряд так і американське громадянство.

Ми живемо в державі, в якій є порядок і можливість законної охоро-ни і перед такими „американцями“, що поступають у цілком „не-американський“ спосіб. Тому, коли хочемо заповідати, щоб такі випадки були неможливі, то не лякаймо людей тим, що десь комусь сталося, але берімся до справи мужньо, визнаючи тих, яким невинно діється кривда, щоб кривди не дарували, а доходили свого права, бо так поступати є навіть обов'язком доброго громадянина. Боятися можуть тільки ті, що мають за собою нечисті діла. В Америці нема ніякої збірної відповідальності. Це не диктаторська країна, а демократична, правова. Тому ті, що вважають себе демократами, повинні й по демократично думати і не лякати наш загальний, що в Америці хтось практикує такі методи, яких уживають в європейських диктатурах, а проти яких виступає як американський уряд так і американське громадянство.

Ми живемо в державі, в якій є порядок і можливість законної охоро-ни і перед такими „американцями“, що поступають у цілком „не-американський“ спосіб. Тому, коли хочемо заповідати, щоб такі випадки були неможливі, то не лякаймо людей тим, що десь комусь сталося, але берімся до справи мужньо, визнаючи тих, яким невинно діється кривда, щоб кривди не дарували, а доходили свого права, бо так поступати є навіть обов'язком доброго громадянина. Боятися можуть тільки ті, що мають за собою нечисті діла. В Америці нема ніякої збірної відповідальності. Це не диктаторська країна, а демократична, правова. Тому ті, що вважають себе демократами, повинні й по демократично думати і не ля

3 ДНЯ

КОРОЛІВСЬКІ ЗВІЧАЇ

Недавно принесли газети вістку, що англійська королівська пара відновила старий звичай обдаровувати раз на рік своїх убогих громадян грошима. Відбувається цей звичай у церкві, а вибирають до того стільки бідняг, скільки літ має король.

Колись цей звичай був навіть строгіший. Колись, кілька років тому, король раз на рік мусів обдаровувати ногами бідних громадян, цілувати в ноги і щойно тоді нагороджували їх різними дарунками. Описав цей звичай прохви спрощено: король ніг уже не мивали, тимменше їх не цілували. Зате раз на рік нагороджували їх дарунками, а і цей звичай зник, а король, годуючи англійські, давали дарунки вже не самі, тільки через своїх представників. Подібні звичаї були і на інших королівських дворах, зокрема на баварському австрійському.

ЗАВДАННЯ ЦЬОГО ЗВІЧАЮ.

Завданням цього звичаю було те, щоби приборкати трохи буту королівськості і нагадати королеві, що хоч він має велику силу, хоч усі йому поклоняються, то в обличчі Бога він є таким самим чоловіком як усі інші, і такий самий кінець його чекає.

Той звичай мав не лиш етично-релігійні, але також чисто соціальні завдання на увазі, а саме, заставити короля бодяй раз на рік безпосередньо зустрітись із представниками своїх найнижчих класів та нагадати йому, що не наряд для нього, тільки він для народу; не наряд живе на світі тому, щоби було кому служити королю, тільки король існує тому, щоби було кому служити народові. Справді в монархічних устроях всюди говориться про „службу королеві“, але це лише парадоксальний вислів. „Служити королеві“ в дійсності значить служити тим ідеям, які повинні мати король, а які то ідеї з черги мають на увазі не особисте добро короля, тільки добро цілого народу.

НАШ ЗВІЧАЇ.

Чи наші давні князі, або гетьмани, мали подібний звичай, невідомо. Зате дуже добре є записаний у літописах подібний звичай, який був прийнятий на Запорозькій Січі. Правда, кошовий отаман не мив нікому ніг та не цілував їх, але козаки, вибираючи свого отамана, заставляли йому при тім ріжні прикраси, понижали його, обнімали його поплемом, говорили образливі слова і т. п.

Цей звичай деякі пізніші історики і критики таврували гостро та казали, що це вияв дикунства, бунтарства й анархії. Цим звичаєм нема чого й хвалитись, а краще треба їх соромитись, говорити вони. Бо всі культурні народи високо цінують своїх виборців і провідників, а наші старі козаки зачинали від того, що опльовували їх.

ІНШИЙ ПІДХІД.

Певно, що всі культурні народи шанували своїх провідників. Але шанували їх також наші козаки. Коли церемонія „пониження“ скінчилась, козаки миттю набирали такої пошани до свого отамана, що на його приказ без вагання йшли на смерть. Це значить, що церемонія „пониження“ не впливала з бунтарської, анархічної вдачі козаків, тільки впливала з тих самих мотивів, з яких західно-європейські королі раз на рік у церкві, на прилюдній місці, були змуш-

ні мити ноги жебракам і їх цілувати.

Так, як королівське пониження, так і козацьке, мало за завдання народному виборцеві показати, що він зліпнений з тої самої глини, що решта з них. Колиж вони ставлять його на вибранця, коли поклоняються йому, слухають його до тої міри, що віддають життя за нього, то роблять це не для його гарних очей, не для його фізичної особи, тільки для тих ідей, які він втілює в собі та які він має оборонити перед світом.

РИСА ЗАХІДНОЇ ЦИВІЛІЗАЦІЇ.

Ця риса, це вияв західно-європейської цивілізації, яка ідею все ставить вище особи. Але тому, що ідея й особа дуже зв'язані разом, відношення між одним і другим часто люди вникають у парадоксах, як ось той, що „наряд служити королеві“; хоч фактично той парадокс треба розуміти навпаки — „король служить народові“.

В західній цивілізації народні вибранці можуть змінювати погляди лише в певних границях. Основної ідеї, яка виділяється з цього, вони ламають не можуть, бо втрачають своє вибранство. Львівність до ідеї стоїть вище всього. Через своїх виборців суспільність служить ідеям.

Козацький церемоніал „пониження“ треба трактувати як символічне підкреслення цієї „служби ідеї“, а не фізичним особам.

ВЯЧЕСЛАВ БУДИНОВСЬКИЙ

НЕБІЖЧИК ХОДИТЬ

Історичне оповідання про цікаві шляхетські й купецькі інтриги з часів, коли історична Польща правила Україною, а турки правильно називали на неї на грабиди.

ЦІНА 75 ЦЕНТІВ.
„СВОБОДА“
81-83 GRAND STREET,
P. O. BOX 346
JERSEY CITY, N. J.

ЗАХОДАМИ ВІДДІЛІВ 331 І 347 У. Н. С. З МІЛВІЛ, Н.Д.Ж.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

В НЕДІЛЮ, 31. БЕРЕЗНЯ (MARCH 31, 1940)

в УКР. НАР. ДОМІ НА ГОГБІН ДОРОЗІ, MILLVILLE, N. J.

На ці збори запрошено всіх членів і членів обох відділів. Зокрема просимо старших членів, щоб привели з собою на збори також своїх дітей. На зборах буде прийнятий організатор п. Загачевич, який буде промовляти в справах У. Н. Союзу до старших членів, а окремо до молоді. Просимо також і нечленів прийти на ці збори.

ЗА УРЯД ВІДДІЛІВ 347 І 331:

Г. ТИМЧІЙ І А. РОМАНЮК, секретарі.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Суботу, 30. БЕРЕЗНЯ (MARCH 30, 1940), В 7:30 ВЕЧЕРОМ

ДО ГАЛІ СТОЙВЕЗАН ГАЙСКУЛ, на 15 вул., між 2 і 1-ю-венею в НЮ ЙОРКУ,

МАСОВІ СОЮЗОВІ ЗБОРИ

Програма нарад: 1) Короткі звіти представників усіх відділів про внутрішній стан кожного відділу зокрема (згідно з листом висланим від Комітету до всіх відділів). 2) Реферати виголосить: гол. представник У. Н. С. М. Мурашко і гол. рек. секретар Д. Галичич. 3) Запити і внесені.

На ті збори закликаємо усе членство У. Н. Союзу з Ню Йорку й околиці, також прихильників. Зокрема закликаємо урядників і членів таких наших відділів: 5, 46, 66, 69, 117, 130, 184, 194, 204, 210, 215, 298, 361, 397, 417, 423, 435.

Зокрема! Згадані масові збори мають за завдання оживити союзний рух серед наших членів і розпочати широку акцію за приєднання нових членів до нашої організації. Вони мають кожне за завдання висвітлити чимало наших внутрішньо-організаційних справ, що з бігом часу звичайно нагромаджуються по відділах. Тому через закликаємо всіх до участі. Ті, що не мають жадних заміт до праці У. Н. Союзу, вийдуть з тих зборів ще більше скріплені на душі. Ті, що мають якісь сумніви, або запити, дістануть нагоду від головних урядників ті свої сумніви висвітлити.

ЗА КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ:

Е. ЛЯХОВИЧ, голова; П. КУЧМА, секр.; І. ГАЛИЧИН, нас.; І. ГУЗАР, головний радний У.Н.С.

ПОЗІР! ПОЗІР!

НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ

В НЕДІЛЮ, 31. БЕРЕЗНЯ

(MARCH 31, 1940)

В ВЕЕТHOVEN HALL,

210 E. 5th ST., Bet. 2 & 3 Aves.,

NEW YORK CITY

Шановні Громадяни! Закликаємо вас всіх своїх громадян масово прийти на цей цікавий відіт, щоб почути з уст очевидця та учасника боїв на Карпатській Україні Вас розкаже, як творилася Карпатська Україна, її світлість повстання, про життя в таборі та про життя утікачів ввагалі, як також домагаючи української еміграції в Європі до українців в Америці. Приходьте і кланьте знайомих!

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Н. С., Міннеаполіс, Мінн. — Нема між нами таких, щоб далися зловити на хитрунства тих представників польського уряду в Америці, що хотілиб якимсь способом приєднати українців до того, щоби погналися далі оставати в Польщі. Ніякий генерал Галер, чи хто інший, нікого до того не наклонить. Того не маємо потреби боятись. Ми певні, що самі польські представники не є ще й тепер аж такими наївними, щоб могли надіятись, щоб ми звідси з Америки попирали заборчі пляни Польщі. Тому нема потреби висказувати такі побоювання.

Т. Малігловка, Когоз, Н. Й.

— Зогаданим сотником ми говорили особисто й він заявив, що з американських грошей, пересланих на Карпатську Україну, не одержали нічого ті організації, в яких він працював. Про гроші, вислані наприклад до уряду Карпатської України, він зрозумілих причин мін не знає і тому не може відповідати на такі запити. Що ці гроші зайшли у відповідні місця, на це є оригінальні посвідки, і то від самого о. А. Волошина. Тому не припускаємо, щоб згаданий п. сотник говорив інакше.

ОЛІЙ З КУКУРУДЗИ

Через недостачу товщів у Німеччині німецькі вчені роблять всякі проби, якби збільшити засіб товщів. Мають вони вже спосіб, як виробляти товщів з камяного вугля та з дерева. А недавно д-р Г. Куль винайшов спосіб, як виробляти зовсім добрий олій з кукурудзи. Олій з білої кукурудзи припорукає він для приправи кухонної, а з жовтої кукурудзи — для медичних цілей, бо такий олій багатий на вітаміни.

УВАГА! — УКРАЇНЦІ ДІТРОЙТ, ДІРБОРН, ГЕМТРЕМК І ОКОЛИЦІ!

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ В МІШІГЕН

— владштує —

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

в честь

ТАРАСА Г. ШЕВЧЕНКА

В НЕДІЛЮ, 31. БЕРЕЗНЯ (MARCH 31, 1940)

В АВДИТОРІЇ „CASS TECHNICAL HIGH SCHOOL“

SECOND BLVD. & W. VERNOR HIGHWAY

Початок точно в год. 3. попол., — Вступ вільний.

В концерті візьмуть участь: Український оперний артист МИХАЙЛО ГОЛІНСЬКИЙ; пані Стефанія Цимбаліст; Український Національний Хор „Думка“, під упр. Івана Атаманича; Український Хор ім. Котляревського, під упр. А. Нахвостача; Хор Українського Робітничого Дому при Карпатах, під упр. П. Сікорського; Українська Мандолінова Оркестра „Боян“, під упр. Ф. Синевича. Реферати: в укр. мові Іск. П. Запорожець, в англійській адр. Іван Панчук. Деклямації: пані Т. Баран.

Громадяни! Громадяни! Українські громади метрополії Діттройт влаштують цього року один спільний великий Шевченківський Концерт. Ваша центральна організація „Українська Федерація в Мішіген“ кличе вас до масової участі і сподівається, що ваш ширий патріотизм і верне справі українське серце зєднає цього дня всіх, як молодих так і старших, у глибокій пошані до Тараса Шевченка.

Українська Федерація в Мішіген.

ГОРМОНИ ПОМАГАЮТЬ ЯСНАМ

Досліди д-ра Деніела Е. Зизкиса, що навчає в Колумбійському університеті, вказують, що коли намастити ясна в роті препаратом з полових гормонів, то ясна стають сильніші й не розгніваються. Коли цей спосіб лікування ослаблених ясен буде успішним та практичним, то д-р Зизкис справді стане великим добродієм для американців, бо розгнівання ясен є одною з найгірших недуг американців. Американці вживають страшенно багато всяких солодких присмаків, а замало сирих овочів, і тому їм легко розмножуються всякі шкідливі бактерії в роті, від чого немінноють і ясна. А з рота всяка гнизна дістається і до шлунка, і так шкодить і цілому тілу.

ЯК ВЕДМІДЬ ГОТЬ СВОЇ РАНИ

Коли ведмідь поранений і має поздирану місцями шкіру, він добре вилиже рани язиком і вже до чистих ран приложує глини. А під глиною нова шкіра виживає. Пес не вмє глини приложувати до ран, але також уважно вилизує рани, а чисті рани заструплюються й самі скорогояться. Рани вилизують і всі інші звірі. Та звірі не тільки лижуть рани, щоб їх вичистити, але й тому, що слина має подвійну силу: вона і вбиває заразки, і має силу гоїти.

3 ТЕАТРУ І МУЗИКИ.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Нова українська фільма.

Минулого понеділка (25. березня) я мав нагоду бачити нову українську фільму під назвою „Трагедія Карпатської України“.

На цю фільму зложилися різні епізоди, зібрані в Карпатській Україні К. Лисюком. Найкращий з усіх епізодів — це перше засідання карпатсько-українського союзу, живий історичний пам'ятник воскреснення української землі за Карпатами. Розмови, промови і діяльність прем'єра (вбраного на соїм першим президентом цієї невеличкої української республіки) та інших міністрів його кабінету настроюють українського глядача, згладно слухача, на бадьору й бойову нуту та велять вірити твердо в гасло цих українських провідників: „Україна жила, живе і буде жити!“

На мою думку, фільма зискала б на вартості, якби з неї усянути фотографії багатьох осіб, що до тої фільми не причетні. Одна сцена показує заголовки українських часописів в Америці, але хіба це не здивує кожного українського глядача, що між ними заголовками нема жодних найстаршої нашої газети в Америці — „Свободи“? І де згадака про те, що ми тут у степях допомагали Карпатській Україні? Ось такі недогляди повинні бути направлені. Та зазначу, що в фільмі „плюсів“ є далеко більше як „мінусів“. І тому цю фільму треба конче бачити кожній українці і кожному українцеві (всім старим і молодим). Вона заохотить їх ще більше любити і цінити ідею української соборності.

Усю цю фільму супроводить дуже гарна музика і спів, згармонізовані нашим артистом А. Рудницьким.

За цю історичну й документарну фільму належить щире признання п. В. Авраменкові, п. Лисюкові та іншим людям, що доложили праці й грошей і зафіксували останні, хоч сумні, але браві події в Карпатській Україні.

Осип Стеткевич.

ЗБОРИ, ВІЧА І Т. І.

УВАГА! — ОЛИФАНТ, ПА.

В неділю, 31. березня 1940, в 2. год. сполудня, відбудуться в парохіальній аудиторії, при Рівер-стріт, збори представників парохій, браств, естритів і клубів над конгресом американських українців, який відбудеться 24. мая 1940, у Вашингтоні, Д. С. Якщо у вас нема спеціального урядників на спільні наради, як також всіх, що інтересуються в тій справі. Народи будуть великої ваги й амагастись спільного і однодушного поперта. — За тимчасовий Комітет: Василь Сембрат, Іван В. Турко, Павло Саламаха, Тома Шопей, Демко Хоми, Андрій Тарас.

УВАГА! ДЖЕРЗІ СІТІ УВАГА!

ПЕРШІ УКРАЇНСЬКІ

ЗВУКОВІ ФІЛЬМИ ЗІ ЛЬВОВА

будуть висвітлені

В СУБОТУ, 30. БЕРЕЗНЯ (MARCH 30, 1940)

в год. 7:30 ввечір

В ГАЛІ ЦЕРКОВНІЙ ПРИ ГРІН І СУСЕКС УЛ.

Вступ: дорослі 30 центів, діти 10 центів.

Цю зворушаючу патріотичну фільму було заборонено польським урядом висвітлювати в Польщі. Хай же не буде ні одного українця на вільній землі, щоб не побачив її! Тому спішіть всі побачити на екрані найновіші події на Рідній Землі!

УВАГА! ПОЗІР! НЮ БРОНСВІК, МІЛТАВН, МЕНВІЛ, БАВНД БРУК, ПЛЕЙНФІЛД І ОКОЛИЦЯ!

ЗАХОДОМ ТОВАРИСТВА „УКРАЇНСЬКИЙ КУЛЬТУРНИЙ КЛУБ“

В НЮ БРОНСВІК, Н. ДЖ., влаштується

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ В ЧЕСТЬ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

В СУБОТУ, 30. БЕРЕЗНЯ (MARCH 30, 1940)

В КІНОТЕАТРІ „EUROPA“, 18 SCOTT ST., (corner Somerset St.)

Початок у год. 7:30 ввечером.

В програмі: Хор прес. Церкви з Ньюарку під упр. п. Кириченка, солістів п. Ординського, промови визначних бесідників по українській й англійській, деклямації, рецитация і інше.

УВАГА! ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ. УВАГА!

ЗАХОДОМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ

вільбудеться

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

в честь Генія

ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

В НЕДІЛЮ, 31. БЕРЕЗНЯ (MARCH 31, 1940)

В САЛІ УКР. НАР. ДОМУ, 181-183 FLEET ST.

Початок у годині 7. ввечером. — Вступ вільний.

Вступне слово виголосить Сов. о. В. Лотович.

Реферат про Тараса Шевченка: д-р Л. Мишуга.

Хорові точки виконає Хор ім. Лисенка під управою п. В. Гелі.

Всіх щиро запрошує до участі — Комітет.

УВАГА! ТРЕНТОН, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

УКРАЇНСЬКА ПРАВ. ПРОМАДА ПРЕСВ. ТРОПЦІ УРЯДЖУЄ

В НЕДІЛЮ, 31. БЕРЕЗНЯ (MARCH 31, 1940)

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ

В ГАЛІ MAGYAR HOME, HUDSON & GENESSEE STREETS.

Свято розпочнеться відправленням Панахиди за упокій Тараса в 5. годині пополудні в церкві.

Святочний Концерт розпочнеться точно в 7. годині ввечір.

В концерті беруть участь два хори: Хор з Честер, Па., і місцевий хор Бандурист. Святочні промови будуть виголошені Всц. оо. І. Савчуком, О. Мишиком і місцевим парохом.

Вступ на концерт 25 центів.

ПОЗІР! НАНТИКОК, ПА., І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!

ЗАХОДОМ УКР. СПІВ. ТОВАРИСТВА „ВІКТОРИ КЛУБ“

І ЦЕРКВИ СВ. О. НИКОЛАЯ В НАНТИКОКУ, ПА.

Від промовою Теодора Мотичак відбудеться

ВЕЛИЧАВІЙ КОНЦЕРТ

в честь 126. роковин уродин й 79. річницю смерті незабутнього кобзаря ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

В НЕДІЛЮ, 31. БЕРЕЗНЯ (MARCH 31, 1940)

В ЦЕРКОВНІЙ ГАЛІ (HANOVER and GREEN ST. CORNER)

Початок у годині 7. ввечір.

Родимці! Неділю, 31. березня ц. р. посвятити в пам'ять 79. роковин смерті того, який бажав для кованних волів, бажав для нещасних долі і рішної правди для всіх поневолених кріпаків, во які незабутнього Тараса Шевченка. Програма велика і добра. Будуть сола, дуети, деклямації і гуртові спів. Місцевий мішаний хор „Віктор Клуб“ розвеселить вас всіх своїми добримі піснями. Будуть бесідники місцеві і позамісцеві. Підприємчий комітет запрошує всіх до численної участі.

Василь Савчук, предс. хору.

УВАГА! ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ЗАХОДОМ 20-21 ВІД. У.З.Х. „ОДВУ“ ТОВ. ЗАПОР.

СІЧІ, 234. ВІД. У. Н. С., й 65. ВІД. „ОДВУ“

— влаштується —

СВЯТО-АКАДЕМІЮ-КОНЦЕРТ

в честь ОЛЬГИ БАСАРАБ

В НЕДІЛЮ, 31. БЕРЕЗНЯ (MARCH 31, 1940)

В УКР. НАР. ДОМІ, 214 FULTON ST., ELIZABETH, N. J.

Початок в годині 3. пополудні. — Вступ 25 цент.

Програма концерту прекрасна, виконає її сама молодь хору „Боян“ під управою п. М. Ядловського. Сола і дуети спів паночки Марія і Стефанія Боднарівни. Промовлятимуть о. Іван Бабяк, панна Марія Клячко і п. Мирон Лесевич. Церемоніяльна частині свята відбудеться в церкві св. Володимира. Всі національні організації проситесь до виступу.

Вітак пополудні спішні всі молодь і старші на концерт, щоб гідно і достойно вишанувати пам'ять народної мучениці.

НЮАРК, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ!

ЗА СТАРАННЯМ УКР. ПРАВОСЛ. ГРОМАДИ

відбудеться поучаюче представлення

НЕСВІДОМА МАТИ

Драма в 3 діях, нап. П. Буката

В НЕДІЛЮ, 31. БЕРЕЗНЯ (MARCH 31, 1940)

В ЦЕРКОВНІЙ ГАЛІ, 675 SO. 19th ST., NEWARK, N. J.

Початок у 7. год. ввечером. — Вступ тільки 35 ц.

ЛІЦЬ ОСОБИ: Гаврило, господар — Ст. Ліпа; Паранька, його жінка — К. Довгань; Маруся, їх дочка — Р. Комендас; Стефан, любитель Марусі — М. Білик; Федь, жених — О. Боянський; Пана, староста вес. — Т. Колодій; Февроня, знахарка — А. Мороз; Михась, служачий в Гаврила — Б. Пахолок; Мортко, коршмар — П. Омуст; Подруги Марійки: Зоф. Кудрик, Ева Лаба і Пар. Сатіра. Режисер — автор.

Представлення „Несвідома Мати“ є лише в рукописі. Щоби можна дати його до друку, проситесь Шан. Громадин місцевих і доколичних, прийти численно на виставу й дати свою належну оцінку.

Комітет.

SUNSHINE THEATRE, 141 EAST HOUSTON STREET, NEW YORK CITY.

(між 1. й 2. Естено)

НАДЗВИЧАЙНА ІСТОРИЧНА ФІЛЬМА

ТРАГЕДІЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

КОЖНОГО ДНЯ ВІД 1. ГОД. СПОЛУДНЯ.

